

32002R0765

L 117/6

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

4.5.2002

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 765/2002

z dnia 3 maja 2002 r.

w sprawie pobierania próbek oraz przyjęcia niektórych szczegółowych zasad w związku z kontrolami bezpośrednimi kawałków wołowiny bez kości, kwalifikujących się do uzyskania refundacji wywozowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2345/2001⁽²⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 12,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty⁽³⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 163/94⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 różnica w cenach na produkty wymienione w art. 1 tego rozporządzenia w sprawie światowego rynku i w ramach Wspólnoty może być pokryta za pomocą refundacji wywozowej. Odnośnie do produktów rolnych uzgodnienia zarządzające systemem są wymienione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽⁵⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2299/2001⁽⁶⁾.
- (2) Sektor 5 załącznika I do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3846/87 z dnia 17 grudnia 1987 r. ustanawiającego nomenklaturę produktów rolnych w zakresie refundacji wywozowych⁽⁷⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 488/2002⁽⁸⁾, stanowi między innymi, że refundacji mają być przyznawane na niektóre kawałki mięsa bez kości, pod warunkiem że mają minimalną zawartość chudej wołowiny, a w przypadku kawałków mięsa dorosłych byków – są oddzielnie pakowane.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2221/95⁽⁹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2655/1999⁽¹⁰⁾, ustanawia szczegółowe zasady odnośnie do kontroli bezpośrednich przeprowadzanych podczas wywozu produktów rolnych, spełniających warunki konieczne do uzyskania refundacji. Specjalne warunki odnośnie do wołowiny są ustanowione w rozporządzeniu Komisji

(WE) nr 2457/97 z dnia 10 grudnia 1997 r. w sprawie pobierania próbek w związku z kontrolami bezpośrednimi kawałków wołowiny bez kości, kwalifikujących się do uzyskania refundacji wywozowych⁽¹¹⁾.

- (4) Należy przyjąć przepisy odnośnie do kontroli w sprawie pochodzenia kawałków bez kości mięsa dorosłych byków oraz metodologię stosowania tych kontroli, mając na względzie standaryzację i możliwość ustalenia odpowiednich kar w przypadku niezastosowania się do warunku odnośnie do pochodzenia. Rozporządzenie (WE) nr 2457/97 powinno ponadto zostać uaktualnione w celu wzięcia pod uwagę zmian w nomenklaturze stosowanej odnośnie do refundacji wywozowych do produktów rolnych określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 3846/87, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2556/2001⁽¹²⁾.
- (5) Mając na względzie przejrzystość, rozporządzenie (WE) nr 2457/97 powinno zostać uchylone i otrzymać nowe brzmienie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w przypadku kontroli bezpośrednich produktów w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 386/90 odnoszących się do:

- a) zgodności z obowiązkiem oddzielnego pakowania kawałków wołowiny bez kości, w ramach następujących kodów produktów:
  - 0201 30 00 9100,
  - 0201 30 00 9120;
- b) pochodzenia kawałków mięsa bez kości dorosłych byków, w ramach następujących kodów produktów:
  - 0201 30 00 9100,
  - 0201 30 00 9120;

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 1.12.2001, str. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6.⁽⁴⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.1994, str. 2.⁽⁵⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.⁽⁶⁾ Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 19.⁽⁷⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1.⁽⁸⁾ Dz.U. L 76 z 19.3.2002, str. 11.⁽⁹⁾ Dz.U. L 224 z 21.9.1995, str. 13.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 325 z 17.12.1999, str. 12.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 340 z 11.12.1997, str. 29.⁽¹²⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2001, str. 1.

c) minimalnej średniej zawartości chudego mięsa w kawałkach bez kości dorosłych byków, w ramach następujących kodów produktów:

- 0201 30 00 9100,
- 0201 30 00 9120,
- 0201 30 00 9060,
- 0202 30 90 9200.

2. Opis produktów określonych w ust. 1 powinien być zgodny z tym, który obejmuje nomenklatura produktów rolnych spełniających warunki konieczne do uzyskania refundacji wywozowych, określonych w sektorze 5 załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 3846/87.

Artykuł 2

1. Do celów kontroli bezpośredniej próbki zawierają dwa pełne kartony zebrane z dwóch różnych części wysyłki. Pierwszy karton przeznaczony jest dla organów odpowiedzialnych za kontrole, a drugi jest trzymany w rezerwie, pod nadzorem organów celnych.

2. Uważa się, że ilość produktów objętych jedną z następujących deklaracji, składa się na wysyłkę:

- a) deklaracja wymieniona w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999;
- b) deklaracja wymieniona w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, w sytuacji wymienionej w tym ustępie, wyłącznie odnośnie do magazynowania.

Artykuł 3

Do celów kontroli zgodności ze zobowiązaniami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), organy celne kontrolują, czy każdy kawałek mięsa w pierwszym kartonie próbek, o których mowa w art. 2, jest oddzielnie opakowany i czy żaden pakunek nie zawiera więcej niż jednego kawałka. Jeśli taka sytuacja nie występuje, takie same kontrole są przeprowadzane odnośnie do drugiego kartonu.

W przypadku gdy łącznie w obu kartonach najwyżej jeden kawałek okazuje się nie opakowany oddzielnie lub jeden pakunek zawiera więcej niż jeden kawałek, a wszystkie inne warunki odnośnie do refundacji są spełnione, wysyłki nie uważa się za nieprzepisową. Jeśli te warunki nie są przestrzegane, uważa się, że nieprawidłowość ma miejsce.

W przypadku gdy nieprawidłowość jest ustalona, refundacja płatna odnośnie do wysyłki zostaje obliczona na podstawie skorygowanej wagi. Skorygowana waga jest uzyskiwana dzięki

odjęciu od zadeklarowanej wagi netto, wartości procentowej odpowiadającej wadze kawałków nie spełniających warunków w stosunku do całkowitej wagi netto próbki.

Artykuł 4

Do celów kontroli warunku odnośnie do pochodzenia wymienionego w art. 1 ust. 1 lit. b) próbka do analizy zawiera jeden lub dwa kawałki pobrane losowo z pierwszego kartonu próbek wymienionych w art. 2. W przypadku gdy analiza wykazuje, że znajduje się tam mięso inne niż wołowina z dorosłych byków, nie udziela się refundacji.

Kontrole powinny być przeprowadzane zgodnie z metodologią opisaną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Bez uszczerbku dla dalszych kontroli wyznaczonych w przypadku podejrzenia co do nieprawidłowości, kontrole przeprowadzone są losowo, obejmując wszystkie czynności wywozowe na nie mniej niż jednej trzeciej wybranych czynności przy kontroli bezpośredniej.

Artykuł 5

Do celów kontroli zgodności z warunkiem wymienionym w art. 1 ust. 1 lit. c) cała zawartość pierwszego kartonu próbek wymienionych w art. 2 zostaje zmielona do postaci jednolitej masy. W przypadku gdy zawartość chudego mięsa w próbce jest niższa niż ustalone minimum, zawartość drugiego kartonu zostaje zbadana w ten sam sposób. W przypadku gdy średnia dla dwóch kartonów jest niższa niż ustalona średnia zawartość mięsa chudego, nie udziela się refundacji wywozowej.

Artykuł 6

Zgodnie z art. 68 i bez naruszenia art. 78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ próbki są zbierane i kontrolowane, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w czasie kiedy przyjęte deklaracje, wymienione w art. 2 ust. 2, są weryfikowane.

Artykuł 7

Rozporządzenie (WE) nr 2457/97 niniejszym traci moc.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Stosuje się je wobec czynności objętych deklaracją wymienioną w art. 2 ust. 2, począwszy od dnia 1 lipca 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 maja 2002 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

ANALIZA POCHODZENIA NIEKTÓRYCH KAWAŁKÓW WOŁOWINY BEZ KOŚCI DOROSŁYCH BYKÓW

Metodologia do zastosowania odnośnie do określania płci wołowiny

Metodologia do zastosowania oparta jest na reakcji łańcucha polimerazowego (PCR) i obejmuje pobieranie próbek, ekstrakcję DNA, elektroforezę PCR i elektroforezę żelową.

1. Pobieranie próbek oraz pobieranie próbek zastępczych

Próbka zastępcza zostaje wyizolowana z głównej części (wnętrza) udostępnionego kawałka mięsa, za pomocą sterylnej (*) noża (skalpela lub podobnego). Ta próbka zostaje później zmielona za pomocą mikromłynka lub pocięta na mniejsze kawałki w celu zapewnienia rozsądnej efektywności uzyskiwania.

Próbki muszą być przygotowane w innym stanowisku pracy niż to wykorzystane do przeprowadzenia PCR. Obróbka materiału musi być przeprowadzona w środowisku naturalnym, które może być z łatwością sprzątnięte, możliwie na czystym stole laboratoryjnym w celu zapewnienia, że nie dojdzie do krzyżowego zanieczyszczenia z innymi próbkami.

Sterylnie (*) ostrza, skalpele lub inne podobne narzędzia muszą być użyte do przygotowania próbki mięsa.

2. Ekstrakcja i oczyszczanie DNA

Ekstrakcja i oczyszczanie DNA musi być wykonane albo poprzez zastosowanie konwencjonalnych procedur⁽¹⁾, gotowych zestawów (opartych na zasadzie: rozpuszczanie próbek mięsa w roztworze buforowym lizy, który zawiera środki powierzchniowo czynne, detergenty i proteinazę K, zastosowanie rozpuszczonych próbek do żywicy wiążącej DNA, usunięcie związków chemicznych nienależących do DNA za pomocą powtarzalnych kroków oczyszczających i wreszcie elucja oczyszczonego DNA w wodzie lub roztworu buforowego o niskiej zawartości soli), albo przez ekstrakcję DNA w roztworze wodorotlenku sodu⁽²⁾.

Zalecana jest kontrola pomyslniej ekstrakcji za pomocą elektroforezy żelowej, lecz nie jest ona obowiązkowa.

Aspekt uprawomocnienia: na każdą partię próbek do uzyskania jedna kontrola ekstrakcji (tj. niemięsa) jest przeprowadzana równolegle, dla dowiedzenia integralności zastosowanej procedury.

3. Reakcja łańcucha polimerazowego (PCR)

Zasada: zasadą PCR jest trzypiętniowa procedura (denaturacja, termiczne odprężanie spleonek, wyciąg), która musi być powtarzana jakieś 25 do 40 razy (ilość „cykli” w metodzie). Odczynniki (reakcyjna substancja buforowa, MgCl₂, deoksy nukleotydy, spleonki, stalecieplna polimeraza DNA, sterylna woda) zostają ze sobą zmieszane, zgodnie z rozwiniętą metodą, stanowiąc „mieszkankę główną”. Przeznaczone do tego pipety są stosowane do przygotowania mieszanki głównej. Ta mieszanka główna zostaje następnie dodana do wzornika DNA (uzyskane DNA). Reakcja jest przeprowadzana w fazach termicznych. Po zakończeniu produkty PCR podane zostają analizie elektroforezy żelowej lub są przetrzymywane w temperaturze 4 °C lub – 20 °C.

Zalecana⁽³⁾ metoda do zastosowania, odnosząca się do wzornika, musi albo wzmacniać sekwencję w ramach *amelogenin locus* (gen homologiczny) albo w ramach okolicy ZFX/Y (PCR właściwe dla allelomorfów).

Spleonki właściwe dla tych dwu typów metod to:

Gen przesyłający: 5'-CAGCCAAACCTCCCTCTGC-3'

Gen przeciwny: 5'-CCCGCTTGGTCTTGCTGTGTC-3'

(Ennis, S. and Gallagher, T.F. (1994) *Anim. Genet.* 25: 425–427)

Gen przesyłający: 5'-AAATTCTCTCACAGTCCAAG-3'

Gen przeciwny: 5'-CAACAGGTAATTTTCCTTTAG-3'

(Chen, C.M., Hu, C.L., Wang, C.H., Hung, C.M., Wu, H.K., Choo, K.B. and Cheng, W.T.K. (1999) *Mol. Reprod. Dev.* 54, 209–214)

ZFX (właściwy dla allelomorfów), przesyłający: 5'-GACAGCTGAACAAGTGTACTG-3'

ZFX (właściwy dla allelomorfów), przeciwny: 5'-AATGTCACACTTGAATCGCATC-3'

ZFY (właściwy dla allelomorfów), przesyłający: 5'-GAAGGCCTTCGAATGTGATAAC-3'

ZFY (właściwy dla allelomorfów), przeciwny: 5'-CTGACAAAAGGTGGCGATTTC-3'

(Kirkpatrick, B.W. and Monson, R.L. (1993) *J. Reprod. Fertil.* 98: 335–340)

ZFX przesyłający: 5'-AGCTGAACAAGGGTACTG-3'

ZFY przesyłający: 5'-CAAGCTTACCAGCAAGTCA-3'

ZFX/Y przeciwny: 5'-CCAGTATGGATTGCGATGT-3'

(Zinovieva, N., Palma, G., Müller, M. and Brem G. (1995) *Theriogenology* 43: 265)

(*) Nie zanieczyszczony DNA.

(1) Jak opisano w: Sambrook, J., Fritsch, E.F. and Maniatis, T. (eds) in: *Molecular Cloning*, Cold Spring Harbour Laboratory Press (1989).

(2) Jak opisane w: Elphinstone, J.G., Hennessey, J., Wilson, J.K. and Stead, D.E. (1996) *Bulletin OEPP/EPP* 26, 663–678.

(3) Metody PCR inne niż zalecana są uzależnione od oficjalnego zatwierdzenia przez określone laboratorium referencyjne.

Mieszanki główne PCR muszą być przygotowywane na czystym stole laboratoryjnym, który został odkażony po pracy z użyciem substancji oczyszczających i światła UV.

- *Rozwój metody*: mogą być wymagane możliwe zmiany w opublikowanych metodach, takie jak określony skład mieszanki głównej (np. MgCl₂, stężenie, stężenie spłonki, ilość wykorzystanych wzorników DNA, i przystosowany program dotyczący temperatur (temperatury, okresy gospodarcze). Pojawienie się nietypowych produktów wzmacniających prowadzi do optymalizacji (np. termiczne odprężanie temperatury, stężenie MgCl₂, stężenia spłonek itd.) gwarancji dokładności rezultatów.
- *Aspekty uprawomocnienia*: metoda do zastosowania w rutynowej analizie musi być właściwie uzasadniona. Analiza następujących kontroli musi być ujęta w zestawie próbek: kontrola ekstrakcji (niemięsa), kontrola negatywnej PCR i próbki referencyjne (wołowiny samic i samców, ale także jedna próbka mięsa innego niż wołowina). Ponadto należy zastosować powtórne uprawomocnienie, jeśli główne składniki procedury, takie jak polimeraza DNA (inny dostawca lub produkt) lub spłonki (nowa partia), zostały zmienione.
- *Rzetelna praktyka laboratoryjna*: uznawana jest za niezbędną, tak jak właściwe czyszczenie i odkażanie stanowiska pracy oraz wykorzystywanych instrumentów, podwielokrotnianie spłonek, zastosowanie pipet zgodne z przeznaczeniem itd.

4. Analiza substancji wzmacniających za pomocą elektroforezy żelowej

Uzyskane fragmenty PCR (substancji wzmacniających) mają być poddane analizie za pomocą elektroforezy żelowej. Stosuje się albo żełe agarozowe, barwione ethidium bromku, albo żełe poliakrylamidowe, które są barwione na srebrno po zakończeniu separacji elektroforetycznej. Należy użyć odpowiednich oznaczeń wagi molekularnej na żelu w celu ustalenia średniego rozmiaru uzyskanych substancji wzmacniających.

5. Dokumentacja

Uzyskane rezultaty muszą być odpowiednio udokumentowane (wzór żelu, opis rezultatów, z uwzględnieniem każdego nieoczekiwanego rezultatu).
